

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **S., a.s.**, so sídlom v Ž., IČO: X., zastúpeného advokátskou kanceláriou S., s.r.o., so sídlom v B., IČO: X., proti žalovanej **M. P.**, bývajúcej v R., **o zaplatenie 376,69 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 15 Ro 22/2012, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 8. augusta 2012 sp. zn. 17 Co 233/2012, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Prievidza uznesením z 13. júna 2012 č.k. 15 Ro 22/2012-28 potvrdil platobný rozkaz Okresného súdu Prievidza zo 7. marca 2012 č.k. 15 Ro 22/2012-14 v časti, v ktorej bola žalobcovi priznaná náhrada trov konania v sume 117,68 €, a žalobcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení uviedol, že na návrh žalobcu bol vydaný platobný rozkaz, ktorým bol žalobcovi priznaný nárok na zaplatenie 376,69 € s príslušenstvom (špecifikovaným vo výroku platobného rozkazu) a žalovaná bola zaviazaná nahradiť žalobcovi 117,68 € trov konania. Keďže žalobca podal proti platobnému rozkazu v časti trov konania odvolanie, Okresný súd Prievidza postupoval podľa § 174 ods. 2 O.s.p. a po preskúmaní veci dospel k záveru, že platobný rozkaz v časti o trovách konania je vecne správny. Námietky žalobcu, pokiaľ ide o výšku priznaných trov konania (žalobca uplatňoval trovy vo výške 170,16 €), nepovažoval za dôvodné; krátenie trov právneho zastúpenia vyčíslených žalobcom považoval za opodstatnené a správne.

Proti vyššie uvedenému uzneseniu okresného súdu podal žalobca odvolanie. Krajský súd v Trenčíne uznesením z 8. augusta 2012 sp. zn. 17 Co 233/2012 odvolanie žalobcu odmietol ako neprípustné podľa § 202 ods. 3 písm. m/ O.s.p. a § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Poukázal na to, že okresný súd, ktorý vydal platobný rozkaz, je pri rozhodovaní proti výroku platobného rozkazu o trovách konania odvolacím súdom (§ 174 ods. 2 O.s.p.).

Proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 8. augusta 2012 sp. zn. 17 Co 233/2012 podal dovolanie žalobca. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky uvedené rozhodnutie zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie z dôvodu, že mu krajský súd svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Poukázal na to, že platobný rozkaz vydal súdny úradník, a preto mal byť zachovaný postup podľa § 374 ods. 4 O.s.p., podľa ktorého ak sudca odvolaniu proti rozhodnutiu súdneho úradníka nevyhovie, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. V danom prípade preto sudca, ak nemienil odvolaniu vyhovieť, bol povinný vec predložiť na rozhodnutie odvolaciemu súdu, čo však neurobil. Nesúhlasil s názorom, že rozhodnutie okresného súdu o odvolaní proti výroku platobného rozkazu o trovách konania, je rozhodnutím opravného súdu a nie je možné ho napádať odvolaním ako prvostupňové rozhodnutie.

Žalovaná sa k dovolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu. V zmysle § 239 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109

ods. 1 písm. c/ O.s.p. V zmysle § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovolanie žalobcu smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky niektorého z vyššie uvedených uznesení, proti ktorým je dovolanie prípustné (§ 239 ods. 1 a 2 O.s.p.). Prípustnosť jeho opravného prostriedku by prichádzala do úvahy len v prípade výskytu niektorej z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p.

V zmysle § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Procesné vady konania uvedené v § 237 písm. a/ až e/ O.s.p. žalobca v dovolaní nenamietal a v dovolacom konaní ich existencia nevyšla najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodit'.

Dovolateľ tvrdí, že v konaní došlo k procesnej vade uvedenej v § 237 písm. f/ O.s.p. Odvolaciemu súdu vytýka, že jeho odvolanie odmietol ako neprípustné napriek tomu, že pre takýto postup neboli dané zákonné dôvody.

Pod odňatím možnosti pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. treba rozumieť procesne nesprávny postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožňuje realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv

a právom chránených záujmov. Judikatúra za prípad odňatia možnosti pred súdom označuje aj postup súdu, ktorý sa z určitého procesného dôvodu odmietne zaoberať meritom veci (odmietne podanie alebo konanie zastaví alebo odvolací súd odmietne odvolanie), hoci procesné predpoklady pre taký postup nie sú dané (viď R 23/1994).

Podľa § 174 ods. 2 O.s.p. opravným prostriedkom len proti výroku o trovách konania je odvolanie, o ktorom bez pojednávania rozhodne súd, ktorý vydal platobný rozkaz.

Citované zákonné ustanovenie predstavuje výnimku zo všeobecných ustanovení upravujúcich funkčnú príslušnosť. Odvolanie proti výroku platobného rozkazu o trovách konania nemá devolutívny účinok odvolania, ktorý v iných prípadoch znamená, že príslušnosť rozhodnúť o odvolaní prechádza na funkčne vyšší súd. Súd, ktorý vydal platobný rozkaz, je súdom prvého stupňa, ale ak rozhoduje o odvolaní proti výroku platobného rozkazu o trovách konania, má postavenie vyššieho opravného súdu (viď aj R 13/1998, R 102/2001, II. ÚS 811/00, ako i Števček / Ficová a kolektív, Občiansky súdny poriadok, Komentár, Nakladateľství C. H. Beck, Praha, 2009 str. 453). Proti rozhodnutiu opravného súdu o odvolaní proti výroku platobného rozkazu o trovách konania nie je v zmysle § 202 ods. 3 písm. m/ O.s.p. odvolanie prípustné.

Ako vyplýva z obsahu spisu okresný súd platobným rozkazom vydaným súdnym úradníkom uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu s príslušenstvom a nahradiť mu trovy konania. O odvolaní žalobcu proti výroku o trovách konania rozhodol ten istý okresný súd, ktorý vydal platobný rozkaz, a uznesením platobný rozkaz vo výroku o trovách konania potvrdil.

Keďže o odvolaní proti výroku platobného rozkazu o trovách konania rozhodol súd, ktorý bol na to v zmysle § 174 ods. 2 O.s.p. funkčne oprávnený, jeho rozhodnutie je podľa platnej procesnoprávnej úpravy rozhodnutím opravného súdu a proti jeho rozhodnutiu je podanie odvolania vylúčené ustanovením § 202 ods. 3 písm. m/ O.s.p. Preto ak za tohto stavu veci Krajský súd v Trenčíne odvolanie žalobcu podané proti uzneseniu okresného súdu, ktorý rozhodoval o odvolaní proti výroku platobného rozkazu o trovách konania, odmietol v zmysle § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako neprípustné, jeho postup bol správny. Odmietnutím odvolania v procesnej situácii, v ktorej boli pre to dané zákonné predpoklady v zmysle § 218

ods. 1 písm. a/ O.s.p., nebola žalobcovi odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Pokiaľ žalobca v dovolaní namieta, že v danej veci nebol dodržaný postup podľa § 374 ods. 4 O.s.p. a poukazuje na právne závery zaujaté v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 44/2011, jeho námietky nemohol zohľadniť ani dovolací súd, a to z totožných dôvodov ako krajský súd uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia; dovolací súd na tieto dôvody v podrobnostiach odkazuje.

V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd však žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo nepodala návrh na ich priznanie (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. októbra 2013

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková